

KIYAMET ALÂMETLERİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا
فِيهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَفِي كُلِّ حِينٍ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ
وَجْهِهِ وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِهِ. وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَشَفِيعِ الْمُؤْمِنِينَ مُحَمَّدٍ
الْمُصْطَفَى الْمُخْتَارِ الْمُحْمُودِ الْأَمِينِ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ

:وَمَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ. اَمَا بَعْد

فَاعْلَمُوا أَيُّهَا الْأَخْوَانُ فَإِنَّ أَفْضَلَ الْحَدِيثِ كِتَابُ
اللَّهِ، وَأَفْضَلَ الْهَدْيِ هَدْيُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلَّ مُحَدَّثَةٍ
بِدْعَةٌ، وَكُلَّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلَّ ضَلَالَةٍ وَصَاحِبُهَا فِي
النَّارِ وَبِالسَّنَدِ الْمُتَّصِلِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ:

تكون بين يدي الساعة أيام يرفع فيها العلم ويُنزلُ

فيها الجهل ويكثرُ فيها الهرج والهرج القتل

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü li'llâhi Rabbi'l-âlemîn.

Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Yenbeğî kemâ yenbeğî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih.

Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn ve âşıkîn ve şefî'l-mü'minîn Muhammedini'l-Mustafel muhtâri'l-mahmûdi'l-emîn ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd.

Fa'lemû eyyühe'l-ihvân! Fe-inne efdale'l-hadîsi kitâbu'llâh ve efdale'l hedyi hedyü seyyidinâ Muhammedin sallallahu aleyhi ve âlihî ve sellim ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ vekülle muhdesetin bid'atün ve külle bid'atin dalâletün ve külle dalâletin ve sahibehâ fi'n-nâr ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi sallallahu aleyhi ve selleme ennehû kâl:

*Tekûnü beyne yedeyi's-sâati eyyâmin
yurfeu fîhe'l-ilmü ve yünzelü fîhe'l-cehlü ve
yükseru fîhe'l-hercü ve'l-hercü'l-katl.¹*

Sadaka Resûlullah fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretlerinin selamı, rahmeti, bereketi dünyada ve âhirette üzerinize olsun. Rabbimiz iki cihan saadetine cümlemizi lütfuyla, keremiyle nâil eylesin. Sevdiklerinizle beraber sizi cennetiyle, cemaliyle beraber müşerref eylesin.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz hazretlerinin mübarek hadîs-i şerîfleri başımızın tâcı, yolumuzun nuru, dinimizin aslı, esası, kaynağı olduğundan onları okuyoruz.

¹ İbn Mâce, Fiten, 26, r. 4050; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, XIV, 215-216, r. 38449; Gümüshânevî, *Râmûz*, I, 258. Bk. Buhârî, "Fiten", 5, r. 7062, 7064; Müslim, "ilim", r. 10; Tirmizî, "Fiten", 31, r. 2200; Ahmed b. Hanbel, I, 389, r. 3695; IV, 392, r. 19497; İbn Ebî Şeybe, *Müsned*, I, 163, r. 234; Bezzâr, *Müsned*, V, 110, r. 1691; VIII, 34, r. 3015; Deylemî, *el-Firdevs*, I, 236, r. 904; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-evliyâ*, IV, 112.

Hadîs-i şerîflerin okunmasına ve izahına geçmeden önce boynumuzun borcu, sevgimizin saygımızın gereği olarak Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in rûh-ı pâkine hediye olsun diye ve onun mübarek âl'inin, ashâbının, etbâının ve hasseten onun varisleri, makâm-ı irşâdı devam ettiren evliyâullah-ı mukarrebîn olan meşâyih-i vâsılînimizin, sâdât-ı turuk-u aliyyemizin, Ebû Bekr-i Sıddîk ve Aliyy-i Mürtezâ'dan müteselsilen, kendisinden feyiz aldığımız Hocamız Muhammed Zâhid-i Bursevî'ye kadar güzerân eylemiş olan cümlesinin fert fert ruhları için ve onlara bağlı halifelerinin, müritlerinin, muhiblerinin ruhları için ve bu beldeleri Allah rızası için cihat ederek mallarını canlarını ortaya koyarak her türlü fedakarlıkları îfâ ederek fethetmiş ve bize emanet ve yadigâr bırakmış, devretmiş olan fatihlerin, şehitlerin, gazilerin, mücahitlerin ruhları için, içinde ibadet ettiğimiz şu caminin yapılmasına ve yaşamasına ve içinde ibadetlerinin yapılmasına katkısı olanlarının kendilerinin ve geçmişlerinin ruhları için, âhirete göçmüş olan annelerimizin, babalarımızın, dedelerimizin, ninelerimizin

müslüman ecdâd u ceddât u akrabâ u taallukâtımızın, kardeşlerimizin, evlatlarımızın zürriyetlerimizin ruhları için, Ümmet-i Muhammed'in sıhhat ve selameti için, Allah'ın Ümmet-i Muhammed'e rahmetle muamele etmesi için, bize de tevîkîni refîk eylemesi, hakkı hak olarak görüp ona uymamızı lütfetmesi için, batılardan fitnelerden koruması için bir *Fâtiha* üç *İhlâs-ı şerîf* okuyalım, bu saydıklarımıza bağışlayalım öyle başlayalım.

Okuduğumuz hadîs-i şerîfler *Râmûzü'l-ehâdîs*'in 258. sayfasında.

Hadîs-i şerîfte Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuruyor ki:

Tekûnü beyne yedeyi's-sâeti eyyamin. “Kıyamet kopmadan önceki devrede, o günlerde.” *Yurfâu fîhe'l-ilm.* “İlim kaldırılır; yeryüzünden götürülür, semaya kaldırılır.” *Ve yünzelü fîhe'l-cehl.* “Ve yeryüzüne cahillik indirilir.” *Ve yükserü fîhe'l-herc ve'l-hercü'l-katl.* “Ve adam öldürme olayları arttırılır.”

“Hercümerç” kelimesinde de kullanıyoruz. Türkler de bu kelimeyi biraz biliyor; “öldürmek” demek.

“Adam öldürme olayları çoğalır.” diyor Peygamber Efendimiz.

Aziz ve Muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri, Âdem atamızdan beri Âdemoğlu olan biz insanların iki cihan saadetine ermemizi sağlamak için bize yol göstermiştir. Biz âciz ve nâçiz varlıklar idik, hâlâ öyleyiz. Hiçbir şeyi bilmemiz mümkün değildi; bize akıl vermiştir, güç kuvvet vermiştir, imkân vermiştir. Yeri göğü, yerdeki gökteki varlıkları bizim emrimize tahsis buyurmuştur, lütfetmiştir. “Şaşırmasınlar, yanılmasınlar, Allah’ın gazabına uğrayacak durumlara düşmesinler.” diye de peygamberler göndermiştir, kitaplar indirmiştir.

“Peygamberler insanlara doğru yolu gösterdikten sonra doğru yolda yürürseniz dünyada, âhirette bahtiyar olursunuz, cennete girersiniz, Allah’ın rızasına erersiniz, kâinatın sahibinin rızasını kazanınca da bahtiyar olursunuz.” diye bizden öncekilere ve bizlere kazanacağımız mükâfatları bildirmişler.

Allah'ın yolunda yürünmediği zaman da dünyada ve âhirette başa nice nice cezaların geleceğini ikaz yollu, ihtar yollu haber vermişlerdir. Onun için “Peygamberler *Beşîr* ve *Nezîr*² olarak gelmiştir.” denir.

Beşîr müjdecî; nezîr de ihtarıcı, ikazcı mânasına geliyor ve böylece nice nice enbiyâ ve mürselîn *salavâtullahi ve selamün aleyhim ecmaîn* gelmiş geçmiş; sayılarını Allahu Teâlâ hazretleri bilir.

Yalnız âyet-i kerîmelerden bildiğimiz şu:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

*Ve in min ümmetin illâ halâ fîhâ nezîr.*³

“Hiçbir topluluk yoktur ki orada bir ihtarıcı, haberci, Allah ehli, Allah'ın has bir kulu mevcut olmasın.”

Allah mutlaka bir haberci göndermiştir. İnsanları habersiz, cahil bırakmamıştır. Haber gitmiştir de dinlememek insanların suçudur. Haberciye kulak asmamak, haberi ciddiye

² Bk. 2/Bakara, 119; 5/Maide, 19; 18/Kehf, 105; 25/Furkan, 56; 33/Ahzab, 45; 34/Sebe', 28; 35/Fâtır, 24; 41/Fussilet, 4; 48/Fetih, 8.

³ 35/Fâtır, 24.

almamak ve gereğini yapmamak insanların suçudur.

Peygamber Efendimiz'den sonra onun âhir zaman peygamberi olduğu;

خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

*Hâteme'n-nebiyyîn*⁴ olduğu Kur'ân-ı Kerîm'de bildirilmiştir. Başka peygamber gelmeyeceği hadîs-i şerîflerde beyan edilmiştir, âyetlerle sabittir.

Kur'ân-ı Kerîm'in ve İslâm dininin ahkâmı kıyamete kadar baki olacak; Peygamber Efendimiz'in getirdiği şeriatle dünya bozuluncaya kadar hükmolunacaktır.

Hüküm devri hükm-ü Muhammedî'dir, devir devr-i Muhammedî'dir. Fakat bu insanlar asırlar boyu geçmiş tarihî devrelerde zaman zaman, bölge bölge sapıttıkları gibi Peygamber Efendimiz'in devr-i Muhammedî'sinde de Kur'an'a, hak dine ve ulemâyaya rağmen yoldan çıkmış, raydan çıkmış, dünyaya tapınmış, nefse uymuşlardır.

Allah *celle celâlüh* bu hayatı imtihan hayatı, imtihan sahası olarak yarattığından insanlara bir serbestlik vermiştir.

Dileseydi

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا

*Ve lev şâe rabbüke le-âmene men fi'l-ardı küllühüm cemîa.*⁵ “Ey Muhammed! Rabbin dileseydi, yeryüzündeki insanların hepsi topluca, eksiksiz, tamamıyla hep birden mü'min olurlardı.”

Böyle bir şeyi dilememiş, serbest bırakmış; şeytana da serbestlik vermiş. Şeytanın da bir aldatma, vesvese verme imkânı var. Nefsi de serbest bırakmış. İnsanı da irâde-i cüz'iyeye sahibi kılmış ve istediği hareketi yapmakta muhtar yani, seçme hakkı kendisinde olan hür bir varlık kılmıştır:

İyi şeyleri seçtiği takdirde mükâfatlanacak, kötü şeyleri seçtiği takdirde cezaya uğrayacaktır. Tabi insanın etrafında kendisinin seçme hakkının olmadığı bir yığın olaylar, hadiseler vardır. Kaderdir; onlara

gücü yetmiyor. Sadece onların içinde bulunuyor.

Bu bozulmadan, dinî dejenerasyondan, tefessühten, fesada uğramadan sonra kıyamet kopacaktır. Muazzam, müthiş ve hiç hatırdan çıkmaması gereken bir saat olduğu için kıyamete *es-sâa* ismi verilmiştir; o belirli saat.

Çocuğa kızdığımız zaman;

“Hani evde ne yaptığımı biliyorsun ya, söylemiyorum ama odayı hatırla; odada kapının arkasında ne var?” filan deriz; söylemeyiz ama zihninde canlandırırız. Bakarsın çocuk hemen sararır, solar, durur, kenara oturur, yaramazlık yapmaz.

a. İşte O Saat

Bakın kıyamet ne kadar büyük hadise ki adı *es-sâa* “saat.”

Ne saati?

Dünyanın bozulacağı saat. “İşte o saat, o belirli saat.” demek. Böyle isimlenmiş; yani dehşetinin büyüklüğünü anlayın!

إِنَّ زُلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ

Inne zelzelete's-sâati şey'ün azîm. “O kıyametin sarsıntıları, zelzelesi müthiş, korkunç, muazzam bir olaydır.”

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ

Yevme teravnehâ tezhelü küllü mürdiatin ammâ erdaat. “Her emmekte olan çocuğa sahip olan ananın emzirmekte olduğu çocuğunu düşünecek aklı kalmadığı zaman.”

وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا

Ve tedau küllü zâti hamlin hamlehâ. “Hamile olan her kadının; korkudan, karnındaki daha doğmamış yavrusunu düşürdüğü zaman.”

وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى

Ve tere'n-nâse sükârâ. “İnsanların hepsini mayhoş, sarhoş, ne yaptığını bilmez, feci ve aklı başından gitmiş bir durumda görürsün”

وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

*Ve mâ hüm bi-sükârâ ve lâkinne azâba'llâhi şedîd.*⁶ “Sarhoş değiller, içki içmiş değiller ama Allah’ın azabı şiddetli; onun için öyle perişan şekilde sallanıyorlar.” diye âyet-i kerîmede anlatılan o saat.

İşte o saat!

Bu saat, korkunç bir saattir ve herkesin kendinin başının derdine düşeceği bir zamandır. Bu; insanların alçaklarının ve en şerlilerinin başına patlayacaktır. Ondan evvel Allah mü’minlerin canını alacaktır. Bu kıyamet; o müthiş kabak, onların başına patlayacaktır.

Fakat Allah’ın gazabının böyle şiddetlenmesine, artmasına sebep olan ondan evvelki bir devre var. O saatin gelmesinden önceki devre var. Kıyametin kopmasına yakın yıllar var. Bu devirlerde birtakım olaylar meydana gelecek; Peygamber Efendimiz geçmiş yıllardan, asırlar öncesinden;

“Şöyle, şöyle, şöyle olacak.” diye bunları bildirmiştir. Bunlara da *eşrâtu’s-sâa* denir. “O saatin olacağını gösteren şartlar ve alametler”

demek. Hani şart olur; ondan sonra şartın gereği olan şeyler olur.

“O şartlar tahakkuk ettikten sonra o saat gelecek; işte o zaman kopup patlayacak.” demek. *Eşrâtu’s-sâa* hakkında; kıyametin kopmasına takabül eden zamandaki kötülüklerle ilgili çok hadîs-i şerîf vardır; onlardan birisi bu.

Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor:

Tekûnü beyne yedeyi’s-sâati eyyâmin.
“O saatin evvelinde, kıyamet kopmadan önce öyle günler olacak ki.” *Yurfâu fîhe’l-ilm.* “İlim kaldırılacak.”

“İlim yok olacak.” demiyor, “Kaldırılacak.” diyor. Daha doğrusu “Yükseltilecek, yukarıya alınacak.” diyor.

Refea “yükseltmek” *yurfâu*
“yükseltilmek” demek; yani yerdeki ilim sanki semadan yukarıya alınacak.

İlim nasıl alınır?

Bir başka hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz şöyle buyuruyor:

“Allah ilmi kullarının aklına, göğsüne, gönlüne verdikten sonra oradan çekip çatır çatır almaz. Fakat alimleri alır. Geriye cahiller kalır.”

Hakiki alimler, evliyâullah büyük alimler gider, geriye cahiller kalır; millet onlara soru sorar. Bunlar da cahil oldukları için gelişigüzel cevap verirler, atarlar. Bilmeden yalan yanlış cevap verirler. Hem kendileri yanlış kanaate düştükleri için dalalete düşmüş olurlar hem de kendilerine soru soranları dalalete düşürmüş olurlar. İlim böyle gidebilir, bir.

İkinci bir şekil daha var. Bunun hakkında da hadîs-i şerîfler vardır.

Muhterem kardeşlerim!

Allah bir insanın gönlüne mânevî ilimler vermişse âriflik vermişse gönlü nurlanmışsa bazı dinî ilimler vermişse ledünnî ilimler vermişse günahla bunlar da silinir. Günah işledi mi ilim gider. Harama baktı mı ilim gider. Haramı söyledi mi, haramı dinledi mi ilim gider.

İlim, günahlarla silinir, gider; hafızası zayıflar, bildiğini unuttur. Bildiğini uygulayan

insanın ilmi artar; bilgisine rağmen günah işleyenin ilmi azalır, yok olur, gider. Hafızası silinir, hatırlarken hatırlamaz olur. Hafızasından şikâyet eder.

Neden?

Harama bakıyor da ondan. Haramı yiyor, haramı içiyor da ondan. İlim kaldırılır.

Yünzelü'l-cehlü. “Yerine cahillik indirilir.”

Cahillik; Allah’ın yolunu, dinini, ahkâmını bilmemek; neye kızdığını, gazap ettiğini bilmemek, neden hoşnut ve razı olduğunu bilmemek, günahların arkasından günahkârların burnundan fitil fitil geleceğini bilmemek, günah işleyen bir insanın sonunda ne kadar büyük felaketlere dûçâr olacağını şuurunda olmamak.

Cahillik iner.

Pervasız; hani “Cahil cesur olur.” demişler ya.

“Sen banka faizini yemiyorsan getir, ben yiyeyim.” diyor.

Herife bak, cahilliğe bak!

Cahil olduğundan, faiz yemenin ne kadar büyük günah olduğundan perva etmiyor.

“Getir, ben yiyeyim.” diyor. Cehenneme atılmayı, Allah'ın cehenneme atmasını ve oradaki azabı oyuncak sanıyor.

Ama öyle değil!

Allahu Teâlâ hazretleri;

عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ

*Azîzün zü'ntikâm.*⁷ “İzzet sahibidir, intikam sahibidir. Kullarından intikam alır.”

Günahkârlara günahlarına pişman edecek belalar yağdırır, cezalarını çekerler.

Bosna olayları sırasında bir gazetede enteresan bir haber çıktı. Bosnalı bir kadın;

“Bu olaylar bize Allah'ın bir lütfudur. Bu olaylardan önce benim kocam ateistti, dinsizdi; Allah'ı inkâr eden, dere tepe dümdüz, zift gibi kapkara, kıpkızıl bir adamdı. Şimdi beş vakit namaza başladı. ‘Niye başını örtüyorsun?’ diye yolda başımdan örtümü çekerdi. Şimdi beş vakit namaz kılıyor.”

⁷ Bk. 3/Âl-i İmran, 4; 5/Mâide, 95; 14/İbrahim, 47.

Bir insan; Allah'ı inkâr etme durumundan imana gelmişse tevbe etmişse başörtüyü çekme durumundan, namaz kılma durumuna gelmişse onu bu duruma getiren olay iyi midir, kötü müdür?

İyidir, iyiliğine sebep olmuştur. Sonunda belki ölecek; mü'min ölürse şehit olur. Ölmek mesele değil, hepimiz öleceğiz.

Bu dünyada kalacak olan var mı?

Hiç kimse kalmayacak.

Birkaç defa ölmek var mı?

Hayır.

Vakti gelmeden ölmek var mı?

Hayır.

Vaktinden sonraya kalmak var mı?

Hayır.

إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا

يَسْتَقْدِمُونَ

*İzâ câe ecelühüm fe lâ yeste'hirûne sâaten ve lâ yestakdimûn.*⁸ “Geriye de gitmez, ileriye de. Müddet geldi mi, yazılan ecel saati geldi mi o zaman ölür. Ondan önce de ölmez ondan sonra da ölmez.”

Açıkgöz kardeşim!

Madem bunu biliyorsun, ne korkuyorsun?

Cümle cihan halkı başına toplansa seni öldüremez. Cümle cihanın tabibânı [doktorları] başına yığılsa sen öleceksen seni kurtaramaz. Sen Allah’a güzel kulluk etmeye baksana! Ölümden ne korkuyorsun? Ölümden korkmak en büyük hastalıktır. Müslümana bulaşıp da onu mahvedecek en mühim hastalıklardan birisi, ölümden korkmaktır. Müslüman ölümden korktu mu şevketi, izzeti, itibarı, nusreti elinden gider.

İnsan yaşamasını bildiği kadar ölmesini de bilecek. Öleceği zamanı da bilmeli, ölümü de hoş karşılayabilmeli. Onu bilemeyen insan, ölümden kaçarken yakalanır. Zaten nereye gitse ölümden kaçılmaz. Ama insan, ölüm saatine hazırlanmalı, şuurla hazırlanmalı.

⁸ 10/Yunus, 49. Bk. 7/A’raf, 34; 16/Nahl, 61.

Asaletle, imanla ölmeyi düşünmeli; onu nasıl sağlayacağını düşünmeli, ona göre hazırlanmalı. Ölümden korkmamalı. Çünkü korkunun ölüme faydası yoktur. Yapması gereken görevi ölüm korkusuyla yapmaktan geri durmamalı. Çünkü nasılsa ölümlle geri gitmeyecek; fakat vazifeyi yapmadığı için başı başka türlü derde girecek. Onun için vazifeyi yapmalı, ölümden korkup vazifeyi yapmamak olmaz.

Silah çekmek gerekiyorsa çekmeli, kâfirle cihat etmek gerekiyorsa cihat etmeli. Nasıl olsa ölecek, çaresi yok, nereye gitse ölecekse ölecek.

Bir ibretli olay anlatayım. Bizi İzmir’de Manisa yolunda bir yere götürdüler. Arkadaşlarımız kooperatif yeri arıyordu, mahalle kuracaklar, müslümanlar oturacak; “Huzurlu temiz bir yer olsun.” diye. Meyilli yamaç, çamlar filan var, güzel; “Tamam, burayı alabilirsiniz.” dedim. Hatta “Ben şu kadar dönümü şimdiden alabilirim.” dedim. İlerisinde bir köy varmış; mühim olan yer değil de evleri görünüyor metruk, terk edilmiş köy:

“Hocam! Bu köy ahalisi Girit’ten gelmiş.”

Girit adası bir zamanlar bizim ecdadımızın fethettiği, sonra kâfirin eline düşmüş bir yer. Oradaki müslümanlar katliama uğramışlar, kimse yardım edememiş. Rodostan ilerisi Girit. Ama çalışmamışız, deniz kuvveti hazırlamamışız, birlik ve beraberlik içinde olmamışız, ölümden korkmuşuz, dünyaya dalmışız. Artık ne türlü cezamız varsa Yunanlılar oradaki kardeşlerimizi kıtır kıtır kesmişler. Hem de hafızalarında öyle tatlı hatıra kalmış ki hafızalarında..

Şimdi diyorlar ki:

“Kıbrıs’taki Rumlar, Girit’tekiler kadar bile olamadı. Tüh, yazıklar olsun! Onlar bütün müslümanların hepsini kıtır kıtır ne güzel kesmişti, bir tane bırakmamıştı. Kıbrıslılar bu işi beceremedi,” diye, birbirlerine kızıyorlar.

Bu felaket neden oldu?

Bu işlerin neden başa geldiğini ayrı bir derste anlatabilirim. Ama orayı geçelim, olan olmuş, Girit’te bütün müslümanları kesmişler, müslüman kalmamış, Girit şimdi Yunanlı. Bunlar o olaydan önce köy olarak kalkmışlar, İzmir’in o manzaralı yerine yerleşmişler. Orada köy kurmuşlar. Yunanlar İzmir’e ayak

basınca bu köy de onların eline geçiyor; o köydekileri de yine kesmişler. Gülünecek bir olay değil ama ibret alınacak bir olay! Yani bu adamların vefatları sebebi, Yunanlı'nın elinde kesilmekmiş. Yani ister Girit'te dur, ister İzmir'e gel, olan olmuş.

Bunu neden anlatıyorum?

b. Ölümden Kaçılmaz

Muhterem kardeşim!

Ölümden kaçılmaz; vazifeyi yapmaktan geri durma! Sapasağlam dur! Er gibi yaşa, er gibi öl! Yiğit yaşa, yiğit öl! Aslan gibi yaşa, aslan gibi öl! Tedbirini al!

Düşün taşın; eh ne yapalım, galiba hayatımızın sonu, herhalde vademiz tamam oldu:

Eşhedü en lâ ilâhe illallah ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve resûlüh de, şehit ol! Şehit olacak durumda, şehit olacak yolda, şehitliği temenni ederek yaşa. Merak etme! Hayatından bir şey eksilmeyecek; eksik değil, fazla değil. Ama şehit olursan ölmez bir hayata kavuşacaksın.

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ
أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ^٩

*Ve lâ tahsebene'llezîne kutilû fî
sebîlillâhi emvâtâ.* “Allah yolunda
öldürülenleri ölüler sanmayın.” *Bel ahyâün.*
“Bilakis onlar ölü değil haydırlar, diridirler,
hayattadırlar.” *İnde rabbihim yürzekûn.*⁹
“Allahu Teâlâ hazretlerinin huzurunda
ikramlara mazhar; rızıklar onlara Allah
tarafından veriliyor.”

“Bir çeşit hayatta ve canlıdırlar.”
deniliyor.

Muhterem kardeşlerim!

Demek ki yaşamasını da bileceğiz,
ölmesini de bileceğiz; ileriye dönük tedbir
almasını da bileceğiz.

Ben nasıl yapacağımı henüz kafamda
kararlaştırmadım ama “Bir müzakere açayım.”
diyorum.

Bosna’da biz yaşasaydık, Bosna’nın ne
olduğunu, bu olayların olacağını önceden

⁹ 3/Âl-i İmrân, 169.

tahmin etseydik ne tedbirler almamız gerekirdi, neler yapmamız gerekirdi?

Herkes düşünsün. Türkiye’de de böyle bir şey olursa böyle bir durum olursa...

Olur mu? Olabilir mi?

Olabilir.

Bakarsın PKK ile çarpışırken ordumuza;

“Vay! Sen oraya neden girdin?” derler; şu saldırır, bu saldırır. Ermeni saldırır, Rus bahane eder, Yunanlı bahane eder; kendimizi savaşın içinde bulabiliriz. Bakarsın hiç bir şey olmaz.

“Katiller cezasını buldu, kişi ettiğini buldu.” der; ondan sonra belki önümüzdeki günlerde, önümüzdeki yıllarda huzur içinde yaşarız. Allah cümlemizi iki cihanda afiyet ehli eylesin, ama tedbir de almamız lazım.

Bosna’da olsaydık ne yapmamız gerekirdi?

Girit’te olsaydık ne yapmamız gerekirdi?

Anadolu’dayız, ne yapmamız gerekiyor?

Tedbir almak lazım. Karşı taraf boyuna tedbir alıyor.

Sırlar karar vermişler; Balkanlar'da müslüman bırakmayacağız, Anadolu'ya gitsinler. Anadolu'dan da orta Asya'ya, Suudi Arabistan'a gitsinler; istekleri, temennileri böyle. Devamlı mütecaviz, devamlı yok etmeye çalışan bir düşünce.

“O öyle çalışıp dururken, senin aklın nerede? Senin tedbirin yok mu? Senin işin ne? Böyle bir şey olacaksa ona karşı hazırlığın ne?” diye insanın kendi kendisine sorması lazım.

Kıyametin öncesinde öyle günler gelir ki “İlim kaldırılır, cahillik indirilir ve adam öldürme olayları çoğalır.”

Nasıl çoğalır?

Muhterem kardeşlerim!

Adam öldürmek çok büyük günahdır.

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا

فِيهَا

Ve men yaktül mü'minen müteammiden.

“Bir müslüman bir müslümanı taammüden öldürürse bilerek, kasten, şuurlu olarak öldürürse.” *Cezâühû cehennemü hâlden fîhâ.*

¹⁰ “Onun cezası ebedî olarak, cayır cayır cehennemde yanmaktır; dışarı hiç çıkamaz.”

Onun için biz adam öldürmeyiz. Öldürebiliriz de, âlâsını öldürüp yakmasını biliriz de yapmayız.

Neden yapmamışız?

Yapamıyoruz; herkes de biliyor, çünkü bizim inancımızda bu yok! Biz kadınlara dokunmayız, din adamlarına dokunmayız, çocuklara dokunmayız, yaşlılara dokunmayız, savaşmayanlara dokunmayız; savaşanla da erkek gibi çarpışırız. Çünkü o saldırmıştır. Biz haklıyız; Allah bize yardım eder, ileriye gideriz.

İslâm'ın ilk devrinden, şu devre gelinceye kadar İslâm neden savaşmıştır, müslüman niye savaşmıştır?

Mekke'de müşrikler müslümanların canına kast etmiştir ve öldürmüşlerdir.

İlk kan döken kimdir?

Müslüman mı kan döktü?

Hayır!

İlk kanı dökülen kimdir?

Sümeyye hatundur. Kadıncağızı şehit etmişler.

Bir asker mi kavgada ölmüştür?

Hayır!

Peygamber Efendimiz'in canına kast etmişlerdir, yurdundan çıkarmışlardır, birçok müslümana ezâ cefâ etmişlerdir. Bu işin aslında onların tecavüzü vardır. Biz öyle yapmayız ama bizde öldürme yoktur.

Karşı taraf bir kabadayılık yapıyorsa bir saldırıda bulunuyorsa o zaman da ona karşılık vermek gerekir. Erkekliğin şânındandır, adaletin şânındandır ve hukukun sonucudur. Madem bu saldırı o halde ben de kendimi savunabilirim. Buna "nefsi müdafaa" derler veya "mukabele bilmisil" derler. "Yapana yapmak yanlış değildir." derler.

"Men dakika dukka" derler, bunu herkes biliyor. "Çalma başkasının kapısını, çalarlar senin kapını." derler, "Elbette olur ev yıkanın hanesi viran." derler; çeşitli atasözleriyle

ifade edilmiş. Maalesef müslümanların birbirlerini öldürmesi olayı artmış olabilir.

Mesela bizim ülkemizi ele alalım; ölüm, öldürme olayları artıyor.

Bu öldüren şahısların hepsi sünnetsiz mi, hepsi Ermeni mi?

Değil!

Bunu da hepimiz çok iyi biliyoruz. Bazısı öyle çıkıyor, böyle çıkıyor; ama neticede cahillik artmış, ilim kalkmış ve adam öldürmenin ne kadar korkunç bir günah olduğu unutulmuş, önüne gelen ötekisini öldürüyor. Ev sahibi kiracısını öldürüyor; filanca kimse mezra basıyor, 30 kişiyi öldürüyor; falanca kimse kan davasından dolayı karşı tarafın düğününü basıyor. Öldürme çok!

“Öldürmenin artması” bu mânaya olabilir; bu var, doğru. Çünkü ilim azaldı, günahın önemini anlama kalmadı; eline silahı geçiren, kafası kızan -zaten kafa da kafa değil, içkiyi içmiştir- arkadaşını öldürür. Böyle olur. Bir de görüyorsunuz İslâm âleminin başına bir takım belalar sardırılmış durumdadır. Açın gazeteleri ülser olursunuz, üzüntüden mideniz

delinir. Kafanıza ağırlar saplanır, moraliniz bozular. Strese girersiniz, eliniz ayağınız titrer.

“Seylan adasında Tamil gerillaları bilmem kaç tane müslümanı öldürdü? Hintli vahşiler Keşmir’de şöyle yaptı. Bilmem hangi diyarda falancalar, filancalar müslümanlara böyle yaptı. Sırplar kadınları topladı, kadın harası yaptı, erkekleri kesti Drama nehrine, Sava nehrine attı, camileri bombaladı, vesaire vesaire...”

Bir şer membaı, bir şeytan ocağı, dünya üzerinde her yerde müslümanlara saldırdı. Organize bir saldırıya mâruzuz, çok net.

Bu neden oluyor?

Ben bunun sebebini söylerim, sen söylersin, general söyler, polis söyler; ortaya başka başka fikirler çıkar; ama Peygamber Efendimiz söylesin, hadîs-i şerîf söylesin bakalım neden oluyor?

c. Selin Önündeki Çer Çöp Gibi

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* bir hadîs-i şerifte şöyle buyuruyor:

يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكْلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا

Yûşikü'l-ümemü en tedâa aleyküm kemâ tedâa'l-ekeletü ilâ kas'atihâ. “Gayrimüslim, kâfir milletler; öteki milletleri, birbirlerini çağıracaklar, sizin üzerinize toplaşacaklar. Tıpkı yemek yiyenlerin ortadaki kâseye, tabağa el uzattıkları, üşüşükleri gibi hepsi sizin üstünüze çullanacaklar. Hepsi size elini uzatacak, hepsi sizi yemeye çalışacak. Yemek yerken herkesin tabaktan ağzına bir şey aldığı gibi bütün ümmetler de sanki bir ziyafet varmış gibi, davet varmış gibi sizin başınıza üşüşecekler, toplanacaklar ve hepsi size el uzatacaklar, size kast edecekler.”

Sahabe-i kirâm şaşırıyor;

“Allah Allah! Kim bu kâfircikler? Kâfirler müslümandan korkarlar!”

Bir ay mesafede, uzakta bulunan kimsenin gönlüne Peygamber Efendimiz'in korkusu tesir eder de orada titrermiş.

Mü'minlerin de öyledir.

Sahabe-i Kiram diyorlar ki:

أَمِنْ قَلَّةِ بِنَا يَوْمَئِذٍ بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ كَغُثَاءِ

السَّيْلِ

E min kılletin binâ yevmeizin yâ Resûlullah! “Yâ Resûlallah! O gün bizim sayımız az olacak da, bizim sayımızın azlığına bakarak mı kâfirler bize böyle saldıracaklar?”
Bel entüm yevmeizin kesîr ke-ğusâi’s-seyli.
“Hayır! Bilakis siz o gün çok olacaksınız. Bugünkü sayınızdan kat kat fazla olacaksınız ama selin üzerindeki çör çöp gibi.”

Selin üzerindeki çör çöpü sayamazsınız, miktarı çoktur ama bir işe yaramaz. Selin üstünde akıp gidiyor, sele tâbi.

Size eski ümmetlerin iki hastalığı bulaşmış olacak; ondan öyle selin üstündeki çöp gibi kıymetsiz olacaksınız. Birisi;

حُبُّ الدُّنْيَا كَرَاهِيَّةُ الْمَوْتِ

Hubbü’d-dünyâ. “Dünyayı sevmek.”

İkincisi;

Kerâhiyetü’l-mevt. “Ölümden korkmak.”

Müslüman bu iki hastalığa tutuldu mu onun şânı, şevketi, şerefi, itibarı, malı, mülkü, ırzı, namusu gidiyor.

“Dünyayı sevmek, ölümden korkmak.”¹¹

Mü'min dünyayı sevmeyecek, âhireti sevecek. Âhirete hazırlanacak, cennete hazırlanacak; dünyaya fâni bir âlem olarak bakacak, metelik vermeyecek. Onun sevgisini gönlüne yerleştirmeyecek, onu kafasına hedef olarak sokmayacak.

“Benim hedefim, Allah'ın rızasını kazanmak, cenneti kazanmak; Allah'ın huzuruna sevdiği kul olarak varmak.” diyecek. Bir de ölümden korkmayacak. Ölümden korkmaya lüzum yok, zaten bir defa öleceksiniz. Bir defa öleceğiniz için hiçbiriniz ölümden korkmayın.

Muhterem kardeşlerim!

Nasıl olsa ölünecek; bunun çaresi yok.

Bademcik ameliyatı oluyordum, benden önce birisi ameliyat oluyor. Hastanenin tavanı

¹¹ *Ebû Dâvud, “Melâhim”, 5, r. 4297; Ahmed b. Hanbel, V, 278, r. 22397; Deylemî, el-Firdevs, V, 527, r. 8977; Begavî, Şerhu's-sünne, XV, 16, r. 4224; Ebû Nuaym, Hilyetü'l-evliyâ, I, 182.*

kalkıp iniyor. Öyle bağılıyor ki sanki hastane yerinden oynuyor, yıkılıyor.

Kendi kendime düşündüm; bağırarak bunun acısını azaltıyor mu? Oraya gelmiş “Hadi senin bademciğini almalıyım.” diyecekler mi?

Hayır!

Bağırarak da tesir etmeyecek, bu iş olacak; koparacaklar bu bademciği, başka çaresi yok. O zaman ben;

“İnşaallah ses çıkarmayayım.” dedim. Doktorun karşısına oturdum. Doktor kocaman iğneyi getirdi, içeriği uyuşturmak için fırt soktu. Bana bakıyor;

“Hocam!” diyor “Acımıyor mu?”

“Acıyor.”

Ses çıkmayınca şaşırıldı;

“Acaba duyguları mı yok? Felçli gibi.”

Ondan sonra makas gibi iki taraftan tutan bir aletle yapıştı, işleme başladı. Cart curt, cart curt sesleri duyuyorum, kesiyor; ondan sonra döndüre döndüre, çekti çıkardı.

Soruyor;

“Hocam, acımıyor mu?”

“Acıyor ama ne yapayım bağırmanın faydası var mı?”

İşte onun gibi ölümden korkmayacak, dünyayı sevmeyecek. Âhireti sevecek; gayesi Allah'ın rızası olacak, ölüme metelik vermeyecek. Mü'minin böyle olması lazım. Böyle olmayınca herkes müslümanların üzerine saldırıyor.

Herkes yüzbinlerce müslüman kayıkla, gemiyle, uçak kaçırarak, otomobille Almanya'ya gidiyormuş gibi yaparak Bosna'ya gitseydi Sırp bunu yapabilir miydi? Hatta müslümanların bu kafada olduğunu bilseydi, yapabilir miydi? Yapamazdı, vallahi yapamazdı, korkardı.

Biz şimdi istesek Kıbrıs'ı fethedemez miyiz?

Ederiz. Orada, adada ne kadar canları var.

Yunanlıyı yenemez miyiz?

Yeneriz ama niye yapmıyoruz?

Ayasofya'yı ibadete niye açamıyor?

Reaksiyondan korkuyor:

“Onu bunu kızdırmayalım.” vesaire çeşit çeşit hesaplar yapılıyor. Bazı korkulardan yapabileceği şeyi yapamıyor.

Büyükelçinin birisi yazmış:

“Şimdi roller değişseydi, başka türlü olsaydı, Yugoslavya’daki müslümanlar Sırpı ve Hırvatları kesseydi ne olurdu?

Hristiyan âlemi yerinden kalkar, yerine oturamaz, kıyameti koparırlardı. Oraya yardım yağardı, hepsi birden ayağa kalkardı.”

Bu ne biçim Müslümanlık!

Neden?

İki sebepten:

Bir; dünyayı seviyor, malı var, mülkü var, otomobili var, keyfi var, yazlığı var, eğlencesi var, programı var, işi gücü var; onlardan vazgeçemiyor.

İkincisi; ölümden korkuyor, “Neme lazım? Ben oraya gitmeyeyim, yanaşmayayım, oradan kalkayım, geleyim, kaçayım.” diyor. Bu hastalık bulaşınca da tabii herkes müslümanın üzerine çullanıyor. Osmanlı’nın

üstüne de böyle çullanmışlar; müslümanlar o zaman da yine yardım etmemiş. Bir tedbiri önceden almazsan devam edip gidiyor.

Biz bugünlere göre hangi noktadayız?

“İlerde öyle günler olacak ki ilim kaldırılacak, cahillik indirilecek ve adam öldürme olayları çok olacak.”

Herhalde çok uzağında değiliz.

Biz bu hadîs-i şerîfte anlatılan zamanın neresindeyiz?

d. Asıl Vazifemiz Ne

Uzağında mıyız yakınında mıyız?

Bana çok yakınındayız gibi geliyor. Fevkalâde yakındayız çünkü öldürme olayları fevkalâde arttı. Ne şehir kaldı ne dağ kaldı. Ne o ülke kaldı ne bu ülke kaldı; her yerde böyle oluyor.

Bu gibi durumlar madem yakındır; o halde gafleti bırakalım.

Bundan çıkacak sonuç budur:

“Gafleti bırak, Cenabı Hakk’a kul olmaya bak, tevbeni yap, doğru yola gir. Allah’ın

zikrinde, şüküründe, güzel kulluğunda ol!
Sevaplı işlerin ne olduğunu öğren.”

Hocaefendi hutbede;

“Allah kimleri sever?” Onları sıraladı.

“Allah kimleri sever?” Öğren! “Allah kimleri sevmez?” Onları da öğren!

Sevdiği kullardan olmaya çalış, sevmediği kulların durumuna düşmemeye çalış; hayatın garanti. Hayatın Allah rızasına uygun hale gelsin; ölüm ne zaman gelecekseler gelir. Tedbirini de alırsın. Sonunda;

“Ey kulum! Niye tedbir almadın?” diye bir hitap, bir sorgu, bir sual ve ceza olmasın diye her türlü tedbiri alın. Savunma tedbiri alın! Apartman nasıl savunulur? Bir durum olsa kasabayı nasıl savunuruz? Şehri nasıl savunuruz? Tedbirlerinizi alın.

Çocuklarımızı nasıl yetiştirmeliyiz?

İşimizi nasıl kurmalıyız?

Her şeyi düşünün, tedbirli olun. Ondan sonra da müsterih olarak bekleyin.

"Ne yapalım!" dersiniz. Elinizde tesbih, dilinizde Allah'ın zikri, er gibi yaşarsınız.

Vadeniz yettiği zaman da Allah iman selametliği versin, sıhhat afiyet üzere yaşıtsın, mü'min-i kâmil olarak şehit sevapları alarak ölmeyi Allah nasip etsin! Korkmanıza, telaş etmenize de lüzum yoktur. Allah; uzun uzun yıllar, uzun uzun asırlar Ümmet-i Muhammed'e hayırlar ihsan etsin.

“Yirmibirinci yüzyıl Türk asrı olacakmış, bütün Türk alimleri müreffeh olacakmış!” diyorlar.

Oraların cumhurbaşkanları geliyor, burada toplantılar yapılıyor; imzalar, törenler, tatlı konuşmalar... İnşallah öyle olur, temennimiz öyle. Ama biraz sağa sola bakınca pek de öyle gibi görünmüyor. Bir kere şu anda fiilen harp içindeyiz.

Evet, Ankara'da harp olmuyor ama Güneydoğu'da harp oluyor. Bir kolordumuz düşman kuvvetleriyle çarpışıyor.

Gelelim ikinci hadîs-i şerîfe:

تَكُونُ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ بَنِي الْأَصْفَرِ هُدْنَةٌ فَيَغْدُرُونَ
بِكُمْ فَيَسِيرُونَ إِلَيْكُمْ فِي ثَمَانِينَ غَايَةً تَحْتَ كُلِّ
غَايَةٍ اثْنَا عَشَرَ أَلْفًا

*Tekûnü beyneküm ve beyne beni'l-asfari
hüdnetün fe-yağdirûne biküm fe-yesîrûne
ileyküm fî semânîne ğâyeten tahte külli
ğâyetin isnâ aşere elfen.*¹²

Konu sanki kasten seçilmiş gibi geldi. Âs b. Mâlik *radıyallahu anh*'ten İmam Neseî rivayet etmiş.

*Tekûnü beyneküm ve beyne beni'l-asfari
hüdnetün.* “Sizinle Benî Asfar kavmi arasında
bir anlaşma olur.”

Beni'l-Asfar; “Sarıoğulları” demektir.
“Sarı benizliler” demek, hani Kızılderililer

¹² İbn Mâce, "Fiten", 25, 35, r. 4042, 4095; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, XIV, 216, r. 38450; Gümüshânevî, *Râmûz*, I, 258. Bk. Buhârî, "Cizye", 15, r. 3176; Ahmed b. Hanbel, VI, 26-7, r. 23985, 23996; Hâkim, *el-Müstedrek*, III, 630, r. 6324; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XVIII, 42, r. 72.

Amerikalılar'a "soluk benizliler veya sarı benizliler" diyordu onun gibi bir şey.

Benî Asfar dediğimiz "sarıoğulları" sarı renkli, soluk benizli olanlar kimler?

Bizans ve Batı Avrupa. Peygamber Efendimiz'in zamanına göre Bizans ve oradan Batısı Roma, Avrupa. Çin'e başka isim veriyorlar; İran'a, Yemen'e başka isim veriyorlar. Beni'l-Asfar dediği "Bizans, Avrupa ve Batı âlemi."

Peygamber Efendimiz, yine istikbale ait bilgi veriyor; kendisinin zamanından sonra, ileriki bir zamanı bildiriyor:

"Sizinle bu sarı benizliler arasında bir anlaşma olacak."

Müdne "sulh" demek.

Anlaşma olacak ama

Fe-yağdirûne biküm. "Size gadredecekler, anlaşmayı bozacaklar."

Anlaşmayı yapacaklar, imzalayacaklar, tamam ama size gadredecekler, sizi aldatacaklar, sözlerinde durmayacaklar.

Fe-yesîrûne ileyhim. “Size karşı sefere çıkacaklar size karşı ordu sevk edecekler, size doğru gelecekler.” *Fî semânîne gâyetin.* “80 bayrak altında toplanmış ordu.”

“Ey müslümanlar, ey ümmetim! Sarıoğulları, sarı benizliler, sizin üzerinize gelecek.”

Tahte külli gâyetin isnâ aşere elfen.
“Her bir bayrak altında 12 bin nefer olacak.”

12 bin çarpı seksen, 960 bin kişilik bir ordu.

Bu olay başka hadîs-i şerîflerde de geçer. Netice itibariyle bu olayda; müslümanlar ile kâfirlerin çarpışacağı sonunda müslümanların galip geleceği anlatılır. Bu olayın mahalli, mevkii, cereyan ettiği yer olarak da bizim İskerderun’un az ötesi, Amik ovası söylenir.

Bu ne zaman olacak?

Amik ovasında müslümanlarla gayrimüslimler arasında bir çarpışma oluyor. Önce anlaşılıyorlar, müttefik gibi ama sonra ahdi bozuyorlar ve oraya ordu gönderiyorlar. Bunlarla müslümanlar arasında savaş olacak ve sonuç müslümanların lehine olacak. 960 bin

kişi tabi büyük bir kuvvet ama müslümanlar onları yenecekler.

Ne zaman olacak, yıl olarak hangi yıl?

Peygamber Efendimiz bunu 1400 küsur yıl önce bildirmiş ama senesini söylememiş. Bizim bu işlere meraklı kardeşlerimiz vardır. Bu hususta kitaplar yazmış, hadîs-i şerîfleri toplamışlar. Okumuşlar, yazmışlar, çizmişler; onların kanaatine göre bu zaman yakındır. Tahminen veya incelemeleri sonunda böyle söylüyorlar.

Bu hadîs-i şerîften çıkacak ders nedir?

Domuzdan post, gâvurdan dost olmuyor. Adam özünde durmuyor. Müslüman değil ki verdiği söze riayet etsin, ahdine sadık olsun, verdiği sözü tutsun. O halde buradan beynelmilel hukuk, beynelmilel devletlerarası münasebetlerden bir kaide çıkıyor:

Evet, anlaşma yaparsın ama tedbirini de alırsın; her türlü tedbiri almak lazım.

“Almanya bizim müttefikimiz, İngiltere dostumuz, İtalya kardeşimiz, Fransa bilmem neyiz...”

Tamam, ben külahımı çıkarayım, ters çevireyim, sen onun içine anlat, anlat, anlat! Bunların hepsini külahıma anlat!

“İlerde bu olay olacak.” diye onlarla hiçbir beşerî münasebetimiz, devletlerarası hiçbir ilgimiz, irtibatımız olmasın mı?

Hayır! Bu ilgi, bu irtibat zaten bizim tarafımızdan istenen bir şey. Biz bunu yapmak zorundayız. İngiltere’yle, Almanya’yla, İtalya’yla, Amerika’yla, Çin’le, Hint’le, Rus’la, Yunanlı’yla, Bulgar’la hepsiyle temas etmeye mecburuz. Sırp’la, Arnavut’la, Boşnak’la her kimse dünyanın her yerindeki insanlara İslâm’ı anlatmak bizim vazifemiz. Bizim her dili öğrenmemiz lazım.

Gençliğimde olsaydı ben Yunanca öğrenirdim, Bulgarca öğrenirdim, Rusça öğrenirdim; elhamdülillah Arapça öğrendik, Farsça öğrendik o da güzel; İngilizce öğrendik, Almanca öğrendik ama yakın dilleri de öğrenmek lazım, ötekileri de öğrenmek lazım.

Oralara yönelik bizim niyetimiz ne?

Biz insanların iyiliğini istiyoruz; net olarak bu böyle. Yağcılık veyahut aldatmaca da değil.

Biz adam keser miyiz?

Kesmeyiz.

Biz insanlara zarar verir miyiz?

Vermeyiz.

Biz ırza tecavüz eder miyiz?

Etmeyiz.

Biz çocuk keser miyiz?

Kesmeyiz.

Bir başkasının malına el uzatır mıyız?

Uzatmayız.

Ne istiyoruz biz? Derdimiz ne?

Bir adam karşımıza çıkıp da;

“Ne istiyorsun be adam!” derse;

“Benim derdim; senin yanlış yola gitmemen.”

Batıl kafayı, yanlış inancı bırak! Aptallık etme! İmana gel, cennetlik ol! Dünyada da âhirette de bahtiyar ol!” diye onlara söylemek bizim vazifemiz. Onun için yabancı dil öğreneceğiz. İngilizce öğreneceğiz, oralara yerleşeceğiz. Bazı arkadaşlarımız gidecek; merkezler kuracağız, yayınlar yapacağız,

radio istasyonları kuracağız, kitaplar çıkaracağız, kardeşlerimiz harıl harıl çalışacak, yemeyecek. Çoluk çocuğunu böyle yetiştirecek.

Dünyanın her yerine İslâm'ı anlatacağız. Anlatırsın; ummadığın insan müslüman olur.

Silahını kuşanıp da Peygamber Efendimiz'i öldürmek üzere evinden çıkan Hz. Ömer'in o gece müslüman olacağını kim tahmin ederdi?

Edemezdi.

Kim tahmin ederdi caz şarkıcısı Cat Stevens'in müslüman olacağını?

Tahmin edemezdi.

Kim tahmin ederdi Roger Garaudy isimli sosyalist, komünist bir profesörün, filozofun müslüman olacağını?

Tahmin edemezdi kimse.

Ama tebliğ ettin mi;

Ola kim rahmet kıla ol pdişh!

Allah rahmet eder, lütfeder; bakarsın Alman müslüman olur, İtalyan müslüman olur, Fransız müslüman olur. Daha dn Avustralyalı

bir misafir geldi, müslüman olmuş; bizden ders aldı, tarikate de girdi, bizim ilericiler duymasın.

“Avustralyalıları da tarikatçı yaptı.” diyecekler.

Muhterem kardeşlerim!

O halde bizim asıl vazifemiz ne?

İhmal ettiğimiz bir nokta var; çok önemli bir noktayı çok ihmal ediyoruz. Dere tepe dümdüz, herkese kaş çatıp düşmanca gidiyoruz.

Vay kahrolasıcılar! Vay mahvolasıcılar!
Vay yok olasıcılar! Sizi gidiler, sizi!

Dur bakalım! Sen ona karşı tebliğ vazifeni yaptın mı?

Yapmadın. O halde sus!

Ya müslüman olursa...

Belki müslüman olur.

Muhterem kardeşlerim!

Ne Amerika, ne Rusya, ne İran, ne Suriye, ne Mısır hiçbir kimseye düşman gözüyle

bakmayın! Mü'min olabilecek insan gözüyle bakın. “Belki mü'min olur.” diye düşünün.

“Mısırlıdır yine zıyırdır, Suriyelidir yine zıyırdır ama acaba biz ona tebliğ ettiğimiz, anlattığımız zaman müslüman olabilir mi?” diye düşünmeliyiz. Bu yapmadığımız bir şey, bu bizim kusurumuz. Benim de kusurum, ben de kızıyorum; Sırp'a kızıyorum, Ermeni'ye kızıyorum ama Ermeni'nin içinde, Yunanlı'nın içinde müslüman olduğu zaman kızamıyorsun işte. İş bitiyor. “Müslümanım.” dediği zaman akan sular duruyor.

Peygamber Efendimiz'in mübarek amcasını kim öldürdü?

“Vahşi” isimli bir sahabe öldürdü, *radıyallahu anh.*

Neden *radıyallahu anh*?

Ne?

“*Radıyallahu anh* mı diyorsunuz?”

Evet, *radıyallahu anh* diyorum çünkü sonradan müslüman oldu. Peygamber Efendimiz'in yanına geldi, sahabe oldu.

Ne yapacaksınız?

Peygamber Efendimiz'in yanında Mekke'ye gidip sonradan İslâm'dan dönmüş birisi vardı. Öldürülmesi lazım. İslâm'dan döndü mü "irtidat" deniliyor; öldürülmesi lazım. Mekke'nin fethinde öldürülecekler arasında; çünkü İslâm'dan döndü, Mekke'ye kaçtı.

Mekke fethedildiği zaman öldürülecek şahısların listesi içinde üç, beş tane şahıs vardı, azıllılardan birisi de o. Fakat Hz. Osman geliyor;

"Yâ Resûlallah! Bunu bana bağışla." diyor.

Peygamber Efendimiz başını bu tarafa çeviriyor, o tarafa geliyor;

"Yâ Resûlallah! Bunu bana bağışla."

Peygamber Efendimiz sonunda;

"Peki, bağışladım." demiş. O da gelmiş, özür dilemiş. Efendimiz yanındaki sahabeye;

"Ben başımı öbür tarafa çevirdiğim sırada içinizden birisi kalkıp da o adamı haklamadınız."

Henüz “peki” demedi; kızdığı, sevmediği belli ama “Affettim.” deyince bitiyor.” Onu bile affetmiş.

Muhterem kardeşlerim!

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* nice nice insanları affetti. Kendisine zulmetmiş nice insanları affetti. Nice nice insanlara lütuflar buyurdu.

Neden?

Bu dünyanın hiç bir şeyi, gönül bağlamaya değmez; mühim olan âhirettir, mühim olan Allah’ın rızasıdır.

Onlara hiç bakmadı:

Sürüyle koyun verdi, sürüyle ganimet verdi; kalpleri ısındırmak için gayrimüslimlere bile zekâttan pay ayırdı da verdi. Hepsinin gönlünü yaptı, İslâm’a ısındırdı; kâfir ve müşriklerin çocukları müslüman oldular. Münafıkların çocukları has müslüman oldular; İslâm yayıldı.

Sahabe-i kirâm da ömürleri boyu İslâm’ı yaymak için çalıştılar. Şimdi biz bu aksiyonu durdurduğumuz için bu tebliğ vazifesini, irşat

vazifesini durdurduğumuz için İslâm büyümüyor, yayılmıyor.

Bak radyolar çıktı, televizyonlar çıktı, teypler çıktı, kitaplar çıktı, seyahat hürriyeti çıktı, demir perde kalmadı; her yere girip çıkabiliyorsun.

Fırsat bu fırsattır; İslâm'ı yaymak için çalışsana!

İslâm'ı yayma çalışmasını bıraktık, bir; dünyanın keyfine, zevkine daldık, iki.

Keyfine, zevkine daldık; bizimle İngiliz'in veya Fransız'ın bir farkı kalmadı. Deniz kenarları, Akdeniz kenarları, Ege denizi kenarları zevk yerleriyle doldu. Gözümüz bira ilanlarından başka yeri görmez hâle geldi. Fıçılardan memleket bira diyarı oldu. Memleket meyistan oldu, meyhâne oldu, zevke düştük; şimdi bu günahların bir cezası olmaz mı?

Bunların bir tokatı olmayacak mı?

Bir ilâhî darbe olmayacak mı?

Olabilir.

Biz İslâm'ı bıraktık, dünyaya daldık; tabi ondan sonra cezalar geliyor.

Bosna'daki kardeşlerimiz de -hiç kimseyi üzmemek istemem ama- tabi imanla göçerse şehit olarak ölecek, mazlum olarak öldüğü için âhirette en yüksek mertebeyi bulacak da benim korkum; acaba Allah sevmediği için mi bu cezaya uğradılar?

İslâm'ı bıraktılar da, İslâm'dan uzaklaştılar da ondan mı bu cezaya uğradılar?

Korkumuz bu.

Onun için İslâm'dan ayrılmayalım, İslâm'ı kenara itmeyelim, gönlümüzden çıkarmayalım.

Allahu Teâlâ hazretleri bize rahmetiyle muamele etsin. Bizi kâfirle terbiye etmesin. Bizi düşmana ezdirtmesin, bizi onların karşısında hor ve zelil duruma düşürmesin.

Hepsine karşı İslâm'ı güzel bir din olarak göstermemiz lazım. İslâm'ın güzelliklerini anlatabilmemiz lazım. Bunu da müşahhas olarak üzerimizde görmeleri lazım; göstermemiz lazım.

Sulh olan her yere gitmeliyiz, sulh olan her yerde İslâm'ı tebliğ etmeliyiz ve insan kazanmaya çalışmalıyız. Güzel çalıştığımız zaman insanlar her yerde müslüman oluyor. Bu hadîs-i şerîfe göre şimdi etrafımızda olan, dünyada bulunan devletlerin; anlaşmalarına, sözleşmelerine ne derecede riayet edeceklerini düşünmeliyiz.

Bizim millet bu hususta biraz gazete propagandalarının, misyoner propagandalarının veyahut daha başka oyunların, filmlerin, tiyatro eserlerinin, kitapların tesirinde kalıyor. Bir komünistin kitabını okuyor; bakıyorsun çocuk komünist olmuş. Bir başka eser okuyor; bakıyorsun, şaşırmış. Bir başka eser okuyor; bakıyorsun, şu tarafı tutmuş.

Aklımızı, mantığımızı kullanalım!

Allahu Teâlâ hazretleri bize hakkı hak olarak görmeyi, batılı batıl olarak görmeyi; hakka uymayı batıldan korunmayı nasip eylesin.

تَكُونُ أَرْبَعُ فِتَنِ الْأُولَى يُسْتَحَلُّ فِيهَا الدَّمُّ وَالثَّانِيَةُ
يُسْتَحَلُّ فِيهَا الدَّمُّ وَالْمَالُ وَالثَّالِثُ يُسْتَحَلُّ فِيهَا
الدَّمُّ وَالْمَالُ وَالْفَرْجُ وَالرَّابِعَةُ الدَّجَالُ

*Tekûnü erbeu fitenin el-ûlâ yüstehallü fîhe'd-demü ve's-sâniyetü yüstehallü fîhe'd-demü ve'l-mâlü ve's-sâlisü yüstehallü fîhe'd-demü ve'l-mâlü ve'l-fercü ve'r-râbiatü'd-deccâlü.*¹³

İmran b Husayn *radıyallahu anh*'ten rivayet edilmiş. Yine demin anlattığımız konulara benzeyen bir konu çıktı karşımıza.

e. Dört Fitne Olacak

“Dört tane fitne olacak.”

Fitne, “karışıklık” demek.

Dört tane fitne olacak, ortalık karışacak.

Ne zaman olacak?

¹³ Nuaym b. Hammâd, *Fiten*, I, 54-6, r. 86, 88-90; Taberânî, *el-Mu'cemü'l-kebîr*, XVIII, 180, r. 416; *el-Mu'cemü'l-evsat*, VIII, 109, r. 8119; Heysemî, *Mecme'u'z-zevâid*, VII, 308, r. 12360; Gümüşhânevî, *Râmûz*, I, 258.

“O saat gelmeden önce.” Kıyametten biraz evvel dört esaslı, büyük fitne olacak.

Peygamber Efendimiz; o dört fitneyi sayıyor:

el-Ûlâ yüstehallü fîhe'd-dem.

“Birincisinde kanlar akıtılacak.”

Kan dökmek meşru ve mübah sayılacak; önüne gelen karşısındakinin kanını dökcek.

Muhterem kardeşlerim!

Şuna dikkat edin! Sizin elinizden, dilinizden bir müslüman zarar görmesin. Sizi kışkırtabilirler. Müslümanın müslümana kanı, canı, malı, ırzı, namusu, karısı, kızı, hepsi haramdır; hiç zarar veremez. Ama kışkırtırlar.

Müslüman müslümanla savaş etmez. Müslüman müslümana el kaldırmaz. Müslüman müslümanın kanını dökmez.

Yustehallu diyor; “Helal görülecek.” demek. Birisi ötekisinin kanını dökmeyi helal sayacak. Bu büyük bir fitne, büyük bir karışıklık. O onu öldürecek, o onu öldürecek.

Şimdi bu mezradaki 30 kişiyi, çoluk çocuğu, bebekleri, kundaktaki çocukları niye öldürdün?

“Benim ideolojimin gereği savaş yapıyorum, yapmam lazım!”

Yaptığı şeyi helal görüyor, meşru görüyor. Karşındaki adam senin fikrinde değil, onu öldür; bu da yanlış!

Bildiğimiz bir misal:

Sahabeden biri, bir kâfirle çarpışmış, yere yatırmış; tam keseceği sırada adam *lâ ilâhe illallah* demiş. Kâfir, ama müslüman olmuş, sahabe. Kesmiş. Durumu Peygamber Efendimiz’e bildiriyorlar.

“Sen *lâ ilâhe illallah* diyen bir insanı nasıl kesersin?” diye soruyor.

“Yâ Resûlallah! Benimle çarpıştı, çarpıştı, ben onu yendim, tam yatırdığım sırada *lâ ilâhe illallah* dedi. Bıçaktan korkuyor; kalbi inandığından mı söylüyor?” diye cevap veriyor.

Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*;

“Senin âhirette *lâ ilâhe illallah* diyen bir insanla davan ne olacak? Senin âhirette hâlin ne olacak?” diye tekrarladı. O sahabe de boynunu büktü gitti. Ne yapsın? Yaptı bir kere.

Müslüman müslümanı öldürmez!

Camiye gidiyor, namaz kılıyor, *lâ ilâhe illallah* diyor, “Kanı revadır.” diyor.

Yüsthullü fîhe'd-dem.

Kıyamet alameti, fitne alameti; çünkü müslüman müslümanı öldürmez. Gazeteler yazıyor, senaryolar var. Amerika’da filanca stratejik araştırma enstitüsü açıklamış. Türkiye 1993 yazında harbin içine girecekmiş, büyük karışıklıklar olacaktı.

Karışıklık olunca ne olacak?

Rusya mı hücum edecek? Ermeni mi gelecek? Yunanlı mı çıkacak? Bulgar mı gelecek? Yoksa içeride başka bir şey mi yapacaklar?

Oyuna gelmeyin. Mü’min mü’mini öldürmez. Bir fitne olacak; o zaman kan helal sayılacak, kan heder edilecek dökülecek, bir.

Ve's-sâniyetü yüstehullü fîhe'd-demü ve'l-mâl. “Hem kanını dökecekler hem de öldürdükleri adamın malını yağmalayacaklar.”

Birinci de sadece kan dökmektir. İkincide iş daha da azgınlaşacak. Tabii insan, öldürdüğü insanı suçlar da öyle öldürür. Kabahatliydi, suçluydu, söyleydi, böyleydi, kes. Ama ikincide artık gözler daha da döndüğü için bu efer hem öldürecek hem malına tecavüz edecek, el uzatacak, malını yağmalayacak.

Ve's-sâliyetü yüstehallü fîhe'd-demü ve'l-mâlu ve'l-fercü. “Üçüncü de hem öldürme hem malını yağmalama hem de ırza tecavüz olacak.”

Üçüncüde artık adamakıllı din, iman, insaf, izan, adalet ortadan kalkıyor; edepsizlik, şeytanlık başlıyor ve artık ırza da tecavüz ediliyor.

Ve'r-râbiatü'd-deccâl. “Dördüncü olarak deccal gelecek” buyuruyor. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki:

“Her biriniz, her gün deccalin fitnesinden Allah’a sığının, çünkü büyük bir fitnedir.”

Olaylar ters gösterilecek; cehennem yolu, cennet yolu gibi gösterilecek, cennetin yolu da cehennem gibi ters gösterilecek. Deccalin fitnesi büyük bir fitne.

Muhterem kardeşlerim!

Bütün bu olaylardan, hadîs-i şerîflerden düşündüğümüz, size söylemek istediğimiz şu:

Neticede siz aldanıyorsunuz.

İnsanoğlu kardeşlerimiz!

Sizler aldanıyorsunuz, müslüman kardeşlerimiz aldanıyor ve bu fitnelere bulaşıyorlar.

O halde ne yapacaksınız?

Kafanızı kullanacaksınız, aklınızı kullanacaksınız, basiretinizi kullanacaksınız. Oyuna gelmeyeceksiniz, harama düşmeyeceksiniz, fitneye bulaşmayacaksınız. Allah’ın razı olmadığı bir şeyi yapmayacaksınız.

Peygamber Efendimiz bize bunları niye bildirmiş?

“Ümmetim bunu okusun da yapmasın.” diye.

Yapmamamız için.

O halde kafanızı kullanmak; aklınızı, mantığınızı, vicdanınızı kullanmak ana fikriniz, ana düşünce tarzınız, ana hareket tarzınız olsun, bir. İkincisi de, ne olur İslâm'ı öğrenin biraz! Adamlara bakıp herkesin peşine takılıp gitmek yerine İslâm'ı öğrenin; âyeti, hadisi öğrenin de Allah yolunda yürümeye gayret edin.

Allahu Teâlâ hazretleri cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin. Habîb-i Edîbine komşu eylesin, iki cihand aziz ve bahtiyâr eylesin. Bi hürmeti sûreti'l Fâtîha!

SORULAR-CEVAPLAR

Soru: Bazı fakültelerde diploma için başörtülü fotoğraf kabul etmiyorlar, baş açık fotoğraf istiyorlar; bu durumdaki kardeşlerimiz ne yapsın?

Cevap: Hukukî mücadelesini sürdürsün; bu istek haksızdır, yüzü görününce tamamdır, başörtüsüne kimsenin sözü yoktur, imanından dolayıdır. Hakkını almak için avukatla mücadelesini sürdürsün.

Soru: Güzel dinimize göre öldükten sonra organlarının bağışlanması caiz midir? Dinimize göre yakın akrabalarımızdan hangi hanımlarla el sıkışmamıza müsaade vardır?

Cevap: Organ nakli yeni bir konudur. Her yerde konuşuluyor, müzakere ediliyor. Müftüler, fetva kurulları bu meseleyi inceliyor, bazı şartlarda caiz olduğuna fetva veriyorlar.

Hanımlarla el sıkışma İslâm'da yoktur. Yakın akrabamızla vesaire el sıkışma söz konusu değil. Peygamber Efendimiz bey'at alırken bile el sıkışmamıştır. Yalnız annesinin, teyzesinin, halasının, büyüklerinin elini öpmek gibi bir şey örf olduğu için öpülmediği zaman onlar darılıp kızıp üzüleceğinden örfe göre ona müsaade veriliyor.

Soru: Okuduğumuz derslerde öğrendiğimize göre neredeyse tüm tarih, siyasal düşüncelerin kapıştığı bir süreç.

Okulda Batı'nın siyasal düşünceler tarihini okurken şimdiki tüm hâlini ve buna karşılık İslâm medeniyetinin durumunu da kavrayabiliriz. Şimdiki gayemiz sosyolojik ve psikolojik bakımdan ve tamamen İslâm medeniyetini devam ettiren bir anlayış. İslâm ve Batı siyasal düşünceler tarihini araştırıp güzelce öğrenip sonuçlar çıkarabilmek; bu konudaki çalışmalarımızda başarılı olup Rabbimiz'in rızasını kazanabilmek için bize dua ederseniz memnun oluruz.

Cevap: İlmin zevkine varmış ve o ilme göre İslâmî çalışmalar yapmak istiyor, Allah. muvaffak etsin, Allah razı olsun!

Soru: Ashabının Peygamber Efendimiz'e hitap ederken; "Anam babam sana feda olsun ey Allah'ın resûlü!" gibi bir tabir kullandığını biliyoruz. Acaba sahabenin birbirine karşı kullandığı bunun gibi özel bir hitap, tabir veya tabirler var mıydı? Yoksa onlar birbirlerine sevgilerini sadece hâl ile mi gösteriyorlardı?

Cevap: Ahi kelimesi var bildiğimiz, "kardeşim" demek. "Ahi" kelimesine hangi sıfatı ekliyordı bilmem, ahi el-azîz "aziz

kardeşim” vesarie bir şeyler diyorlardır herhalde.

Soru: “Aşr-ı şerîflerin arkasından ve yemek dualarının arkasından el-fâtiha demek ve okumak bid’atlerdendir.” diye konuşulmuş.

Soru: Bir hanım kardeşimiz, liseyi bitirmiş Arapça’yı öğrenmiş, çeşitli İslâmî faaliyetlere devam ediyor. Hafızlığa çalışıp çalışamayacağını soruyor.

Cevap: Pekâlâ, metotlu olarak hafızlığa çalışsın, ezberlediği âyetlerin de tefsirini okumaya gayret etsin. Kuru kuruya ezber değil de mânasını bildiği şeyler hafızasında kalmış olsun. Yapabildiği kadar ezberinde kaldığı kadar sevabını alır.

Soru: Birisi ismini değiştirmek istediğini söylemiş, bir isim istiyor.

Cevap: İsmi “Halis” olsun.

Soru: Birisi evliliği için istihare yapmış, fakat bir sonuç çıkmamış.

Cevap: İstişare, istihareden önemlidir. Sevdiği üç ciddi kimseyle meseleyi konuşsun.

İstiharede bir şey görmüyorsa istişare daha önemli, ona göre yapın; o da sevaptır.

Soru: Birisi kazandığı üniversiteleri anlatıyor. Tekrar tekrar başka başka fakültelere gitmek için üniversite imtihanlarına girdiğini anlatıyor, “Üç senedir işim ters gidiyor.” diyor, dua istiyor.

Cevap: Bir insanın başladığı bir şeyi devam ettirmesi lazım. Gayret etmesi lazım. Sebat, önemli bir husustur; sebat edince inşaallah iyi olur, zorluklar aşılr.

Soru: Faizini almadan bankaya para yatırmak caiz midir?

Cevap: Faizi almayınca faiz yeme günahına bulaşmamış oluyor. Tamam, fakat banka faiz işlemlerini yapmaktan geri durmuyor ki ona bir imkân sağlamış oluyor, onun o işleri yapmasına yardımcı olmuş oluyor. Haram olan faiz almayı verme işlerini yapan bir müesseseyi takviye etmiş oluyor.

Soru: Avrupa ülkesinde durum nasıldır? Orada bankaya para yatırmak, faizini almak caiz midir?

Cevap: “İmam-ı Âzam’a göre caiz, bazı müçtehitlere göre caiz değildir.” diyorlar. Fikri Yavuz’un *Muamelatlı İslâm Fıkhı ve Hukuku* kitabında onun cevazına dair hadîs-i şerîfi yani “Küfür diyarında müslümanla kâfir arasında faiz işleri cereyan etmez.” şeklindeki hadîs-i şerîfi yazıyor; onunla amel edebilir.

Soru: İslâm’a göre kadın çalışmalı mıdır?

Cevap: Kadın çalışır yani çalışmanın cinsi önemli. Kadın da çalışır erkek de çalışır. Şeriatin ahkâmının çiğnenmediği bir usulde çalışabilir; tarlasında çalışır, evinde dikiş işinde çalışabilir. Çalışamaz diye bir şey yok. Erkeklerle karışık halde, namahremlerle bir arada mahzurlar çıkıyor.

Soru: Zikirlerini aksatan bir kimsenin ne yapacağını soruyorlar.

Cevap: Tevbe edecek, bir daha yapmamaya azmedecek ve bir daha o ihmali yapmamaya çalışacak.

Soru: Farkında olmadan, istemeyerek konuşma arasında yemin ediyorum.

Cevap: O yeminlerin cezası olabilir. Yemin etmemeye alışacak. Yemin edip de

tutmadığı zaman yemin kefareti vermesi lazım.

Soru: Kayınvalidem ve annem ders almak istiyor. Gelemeyenlere ders tarifini ben yapabilir miyim?

Cevap: Birisi yapsın, müsaade ediyorum, pekâlâ, kabul ettim. Gelsin sonra bir ara bizimle görüşürsün.

Soru: Ruhsatlı silah almanın faydaları nelerdir?

Cevap: Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

*Ve eiddû lehüm me'steta'tum min kuvvetin ve min ribâti'l-hayli türhibûne bihî adüvva'llâhi ve aduvveküm.*¹⁴ “Kâfirlere karşı gücünüzün yettiğince silah hazırlayın.”

Bu silah artık o kadar ileriye gitti, o kadar modernleşti, elektronik ilmi o kadar işin içine

girdi, o kadar uzaklardan öyle şeyler yapıyor ki bizim bu silahlar bilmiyorum ne işe yarar?

Sadece ruhsatlı silah. Basit bir takım şeylerde mesela dağa, kıra bayıra gidenler üstüne bir kurt, çakal filan hücum ederse belki ona patlatmakta işe yarar.

Soru. A cemaatine bağlı birisinin B cemaatine devamda bulunması doğru mudur?

Cevap: Doğrudur, yanlış değildir, mahzuru yoktur. Çünkü ilim Çin’de bile olsa alınır, gidilir, dinlenir. Dinlenmemesi veya “Gidilmesin.” denmesi doğru değildir, çünkü hadîs-i şerîfler vardır. Hoca gidilen yerin batıl bir yol olduğunu, yanlış bir yer olduğunu biliyorsa o zaman “Oraya gitmeyin, çünkü orada yalan yanlış şeyler yapıyor, söyleniyor.” mânasına diyebilir yoksa müspet vasıflara sahip bir yere engel olmamak lazım.

Soru: Birisi nişanlanmış, evlenmek istiyor fakat annesi babasından sekiz yıl önce ayrılmış. Ayrılma nedeni annesinin bazı kötü halleriymiş; “Acaba böyle kötü huylu bir annenin çocuğu da kötü olabilir mi?” diye arkadaş tereddüt ediyormuş.

Cevap: İslâm'da herkes kendi halinden sorumludur. Tevbe etmişse sıdk ile olsa hak yola girmişse eski günahlarının hepsi silinir. Birisi ötekisine doğrudan doğruya tesir etmez. Halini incelesin; iyi halli bir kimseyse inşaallah Allah onu böyle bir duruma düşmekten korur.

Soru: Birisi hatim indirmiş onun duası istiyor. Bir de diyor ki sizin bazı yazılarınızda “devletimiz, devlet büyüklerimiz, ordumuz” gibi kelimeleri kullanmanızı bazıları eleştiriyorlar. “Ben şahsen anlıyorum ama siz de bir açıklar mısınız?” diyor.

Cevap: Yazı yazmak ve konuşmak çok zordur. Düşündüğünüzü karşı tarafa tam anlatabilmeniz lazım. Bunu anlatmak için kullanılan vasıta kelimelerdir. Bunlar da bazen tam anlaşılmaz; yani birisi “mangal altı” der, ötekisi “kralın tahtı” anlar. Hani tekerlemelerde de var veya Hacivat Karagöz oyunlarında olduğu gibi olabilir. Bazen ters anlaşılır. İktisab etmediği [işlemediği] bir suçtan dolayı bir insanı haksız yere suçlamak da büyük günahdır, yanlış bir şeydir bühtandır, iftiradır. “Devlet büyüğümüz” dediysek, “yurdumuz, ordumuz, dünyamız, asrımız”

dediysek, bu normal olarak içinde bulunduğumuz şey demektir. Yoksa “Dünyanın içindeki kötü insanların kötülüğünü tasvip ediyoruz.” demek değildir. “Asrımızın içindeki kötülükleri tasvip ediyoruz.” demek değildir. Kendi içimizde iştirak olmayan bir suçtan dolayı suçlanamayız herhalde. “Onu suçlayan da kötü niyetinden dolayı suçluyor.” demektir, yanlış olur.

Bizim o sözleri söylerken “Türkiye” demek istiyoruz; “Türkiye devleti” yerine “devletimiz” diyoruz. “Türk ordusu” demek istiyoruz “ordumuz” diyoruz. İçinde bulunduğumuz cemiyetin içinde olduğu için. İyisi de vardır, iyisini düşünmek lazım, hepsini tamamen defterden silmemek lazım. İyi memur vardır, iyi öğretmen vardır, iyi insan vardır; kötülerini düşünüp de hepsini defterden silmek doğru değil. Bunlara tamamen düşmanca bir tavır almak da yanlış. Tenkid edenlerin tavrı.. Tanımak lazım, tanımaya çalışmak lazım, anlamak lazım, hataları varsa düzeltmeye çalışmak lazım. Netice itibariyle aynı yerde yaşıyoruz, hatası varsa anlatmaya çalışırsın. Üniversite, “üniversitemiz” diyoruz, bu başörtüsünü engelleyen hocaları tasvip

ediyor muyuz? Etmiyoruz. Ama üniversite müessesesi olarak bizim.

Soru: Almanya'daki Cemalettin Hoca meselesi çok soruluyor, üç oldu. Bir de "Cemaatler arasındaki çekişmeler ne zaman bitecek?" diye soruyor, güzel bir soru.

Cevap: Cemaatler arasındaki sorun, cemaatleri destekleyen insanların körü körüne desteklemesi bittiği zaman bitecektir. Körü körüne destekleyenler mevcut oldukça onları koyun gibi sürükleyip şuraya buraya saldırtan insanlar da istismar edenler de daima olabilir. Herkes bir cemaate bağlı da olsa yukarıdaki adamın söylediği şeye uyduğu zaman o da sorumlu olur, kendisi de sorumlu olur. Kendi kafasını kullanacak, kendi sorumluluğunu bilecek; günahsa yapmayacak, sevapsa yapacak. Kendisi bir incelemeden geçirecek. Bu şuura eremediği zaman o onu kötülüyor, o onu kötülüyor; bir menfaat meselesi giriyor veya tanımadığı kimselere karşı cahillikten dolayı bilmeden bir düşmanlık yapılabiliyor.

Soru: İslâm'ın gıybetin, dedikodunun aleyhindeki hükümleri düşünülüyor; gıybet,

dedikodu, iftira yapılıyor yani Allah'ın bir mü'min kulu kötülenebiliyor, vesaire. Neden?

Cevap: Aşağıdakilerin, yukarıdakilere mesnetsiz, haksız destekleri buna sebep oluyor. Haksız bir şey olduğu zaman söylemeli. "Bak sen böyle diyorsun ama bunun dinde imanda yeri yoktur." demeli, ötekiler de biraz kendilerini frenlesinler.

Soru: İngiltere'de ankesörlü telefonların bir kısmı özel bir kısmı devlete aitmiş. Türkiye'yle görüşmek çok pahalıya mal olduğu için kardeşimiz para ödemeksizin görüşme yapmak istiyor. Şahsa ve kamuya ait olduğu zaman bunları kullanmak caiz midir, değil midir?

Cevap: Burada ilk söyleyeceğimiz şey; müslümanın her yerde dürüst hareket etmesidir. Karşı tarafın dürüst olmadığını tespit ettiği zaman cezalandırabileceği bir hareket yapması uygun olmaz. Ama karşı tarafın kendi mevzuatı içinde caiz gördüğü bir şeyi yapması caiz olur. Çünkü kendisi zaten mevzuat olarak onu uygun bulmuş, onun gönül rızasıyla olduğu için uygun olur fakat onunla yapılan anlaşma sayılıyor. Bizim oraya

gitmemiz, onun bize karşı boş vermesi anlaşma sayılıyor. Bu da anlaşmaya aykırı hareket sayılıyor. Ama şöyle olabilir; sen jeton attın, konuşacaktın, makinesi senin jetonunu yuttu; üç oldu, beş oldu, sen de belki ona karşılık böyle bir şeyi yapabilirsin.

Soru: Abdestsiz olarak ders veya tesbih çekmek, zikir yapmak mümkün mü?

Cevap: Mümkündür. İlla namaz için alınmış abdest gibi bir abdest şartı yoktur, insan o zamanda da zikir yapabilir ama abdest almanın fazileti çoktur; faziletli olanı tercih etmeli.

Soru: Sevdiği bir kimseyi rüyada görmek için ne yapmak lazım?

Cevap: Dua edip yatar, onu görür insan. Bir de onu çok düşünür ve onun rızasına uygun işleri yaparsa Allah nasip eder.

Soru: Birisi kendisi için diyor ki “Ben iradesi çok zayıf birisiyim, devamlı hayal kuruyorum, kendimi kontrol altına alamıyorum. Ne yapmam gerek? Allah aşkına bana bir yol bir çıkış gösterin.”

Cevap: Bir insan abdestli gezerse nefse, şeytana uymaz; o bir tedbirdir. Zikirle meşgul olursa yine mahfuz kalır; o da bir tedbir. Bu hususta kuvvetli olmak da bir egzersiz işidir. Oruç tutarak küçük meselelerde bir takım kararlarını yerine getirinceye kadar sebat etmeye alışa alışa bu egzersiz sonunda durumu kuvvetlenebilir. Kendisinin verdiği kararları çiğneye çiğneye de kararlı durma durumunu kaybedebilir. Onun için kendikendinize karşı da saygılı olun, verdiğiniz kararları uygulayın. Ya karar vermeyin, ya da karar verdiyseniz uygulamaya kendinizi alıştırmın. Bir hatanız olduğu zaman kendinizi şöyle hafifçe cezalandırabilirsiniz.

Birisi anlatıyor:

Mesela sabah namazına kalkmamışsa o gün ceza olarak oruç tutarmış.

“Ey nefsim! Sen sabah namazına uykunun lezzetinden dolayı kalkamadın, ben de sana bu gün oruç tutmak suretiyle yemek lezzetini tattırtmayacağım.” diyerek böyle şeylerle yavaş yavaş iradeyi kuvvetlendirmeye çalışmalı.

Soru: Birisi birisiyle nişanlanmış, nişanlısı bir yere bağlıymış o başka bir yere bağlıymış. Aynı yere bağlanması için ne yapmak lazım.

Cevap: Bağlandığı yer iyi olunca, bağlandığı yerde sebat edebilir. Ama bağlandığı yerde istenilen şartlar yoksa daha uygun gördüğü yere istişare ile karar verip giderler. O daha uygun olur. Allahu Teâlâ hazretleri kalbinize aşkını, muhabbetini yerleştiresin. Her yaptığınız işi Allah'ı severek, Allah'ın rızasını düşünerek yapacak seviyeye yükseltsin. Âşık-ı sâdık, halis muhlis kullar olun, ömrünüzü öyle geçirin. Rabbimizin huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varın. Allahu Teâlâ hazretleri cennetiyle, cemaliyle müşerref eylesin. Habîb-i Edîbine komşu eylesin, iki cihanda aziz ve bahtiyâr eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

11 Cemâziye'l-Evvel 1413 / 06.11.1992

İskenderpaşa Camii/ İstanbul

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

